

ЗЛОЧИН, ЩО НЕ МАЄ ЧАСУ

«Пам'ять про Голокост необхідна, щоб наші діти ніколи не були жертвами, катами або байдужими спостерігачами...»

І.Бауер

27 січня весь світ відзначає Міжнародний день пам'яті жертв Голокосту. Україна разом зі світом розділяє скорботу за жертвами Голокосту. За офіційними даними, жертвами масового винищення євреїв під час Другої світової війни стали шість мільйонів людей. З них три мільйони закатовано фашистами в газових камерах, до двох мільйонів розстріляні, інших закатовано голодом та тортурами... В Україні Голокост забрав понад два мільйони євреїв, назавжди зникали єврейські домівки, навіть цілі містечка.

Засвоїти уроки історії - обов'язок теперішніх і прийдешніх поколінь. Маємо не лише пам'ятати про безневинні жертви минулого, але й об'єднати зусилля, щоб не допустити повторення трагедій, подібних Голокосту. До відзначення цієї скорботної дати долучились здобувачі освіти Професійно-технічного училища № 60 смт Кегичівка Харківської області, в навчальних групах проведено годину історичної правди «Голокост забуттю не підлягає».

В бібліотеці оформлено полицку інформаційних матеріалів «Знаємо, пам'ятаємо шануємо», на якій представлено документальні видання, публікації свідчень очевидців тих подій, що допоможуть всім охочим дізнатися про масштаби Голокосту.

Символом Голокосту вважається метелик, це символ душі, безсмерття, відродження і воскресіння, здатності до перетворень, до трансформації. Разом з тим метелик - це символ радості, без якої не живуть. У цей день скорботи бібліотека запропонувала своїм користувачам доторкнутися до незгасаючої пам'яті безневинно загублених душ.

З розумінням відвідувачі бібліотеки прикріплювали своїх метеликів до символічного дерева життя з побажаннями майбутнім поколінням і всім людям пам'ятати, які б виклики не готувала нинішня дійсність, кожна людина повинна залишатися людиною і цінувати та берегти життя своє і інших.

Для широкого кола користувачів пропонуємо короткий огляд книг, в яких найточніше розкрита трагедія єврейського народу.

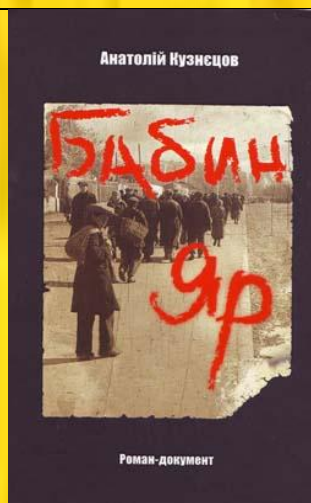
Пропонуємо вашій увазі книги,

в яких найточніше розкрита трагедія єврейського народу

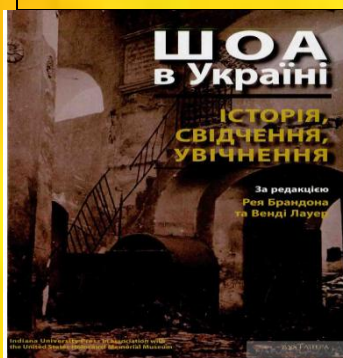
Чорна книга

Найстарша і найновіша книга, оскільки українською вона вийшла лише не так давно. Василь Гроссман та Ілля Еренбург збирали матеріали в ході Другої світової війни про злочини в Бабиного Яру та інших місцях. Чорна книга вперше збирила ці тексти, дала їм форму. Вона була заборонена сталінською владою, хоча вже була верстка. Дуже важливо, що книга не зникла назавжди. Далі є карколомна історія про друк на Заході в Лазаньї та в Ізраїлі. Це пам'ять про те, як від початку 40-их років починається боротьба за правду за Бабин Яр. Чорна книга – це сильний свідок, який укладали надзвичайно талановиті письменники.

"Бабин Яр" Анатолія Кузнецова

Це роман-документ, де не єврей розповідає про те, свідком чого він став. У 2009 році книгу перевидали українською мовою. Цього ж року на розі Кирилівської і Петропавлівської вулиць з'являється бронзова статуя хлопчика, який читає оголошення, про те, що всі євреї міста Києва мають прийти до Бабиного Яру. Це власне Анатолій Кузнецов у дванадцятирічному віці, який став свідком тих моторошних подій у Бабиному Яру. Так кожен на вулиці Києва може зустріти свідка. Ця зустріч зі свідком когось шокує, а когось змушує пригадати в якій історії ми живемо. Таким шоком була поява книги Анатолія Кузнецова в середині 60-их років. Вона з'явилася в цензурованому вигляді шаленим накладом в 2 мільйони примірників в часописі "Юність" і 150 тисячним накладом книгою. Через конфлікт з режимом автор емігрує до Лондона, де отримує політичний притулок і працює на радіо "Свобода". У 1979 році Анатолій Кузнецов помер загадковою смертю. Анатолій Кузнецов – дуже важливий свідок. У 1941 році він вів нотатки і його джерела як прямого свідка дуже цінні для вивчення цієї трагедії.

ШОА в Україні. Історія свідчення, увічнення

Це ключовий англomовний текст. По той бік океану ця книга є головною. Вона стосується історії свідчень і меморіалізації. Найвидатніші західні історики зібрали докупи надзвичайно точні і високоякісні дослідження. Тут є Тімоті Снайдер: "Життя і смерть західно-волинських євреїв". Є Карел Бергоф і історія Діни – свідка, яка пережила Бабин Яр. Книга перекладена українською мовою.

	<p>Бабин Яр. Історія і пам'ять Це дуже важливий приклад співпраці. Книга вийшла українською і англійською мовами. Передмова Нормана Наймака. Упорядники: Владислав Гриневич і Пол Роберт Магочі . Тут є також Карел Бергоф "Україна під нацистською владою", Віталій Нахманович "Бабин Яр як символ Голокосту" та інші українські і західні дослідники.</p>
	<p>"Мабуть Естер" Катерини Петровської У тексті багато документу, багато біографічного, персональної приватної історії. Книга написана німецькою і перекладена багатьма мовами. Мабуть Естер – це метафора того, що сталося з людьми наприкінці вересня 1941 року. Це ім'я жінки, яка загинула в Бабиному Яру, але при цьому не дійшовши до нього. В родині не пам'ятають її ім'я, оскільки пам'ять його стерла. Тому вони припускають, що її звали мабуть Естер. Катя Петровська акцентує увагу на думці, що в Бабиному Яру немає чужих. Це не питання ідентичності, це питання порядності.</p>
	<p>"Бабин Яр. Голосами" Маріанни Кіяновської Маріанна отримала за цю книгу Шевченківську премію. Дуже складна книжка для прочитання. Видана у видавництві "Дух і літера".. Ця книга – видатне явище на рівні видатних книг двадцятого століття.</p>